

Uzavření mezery v obranných schopnostech

 nationalinterest.org/feature/closing-defense-capabilities-gap-210239

Nový rozpočet na obranu Bidenovy administrativy a nedávná komise pro zadávání zakázek v oblasti obrany uznávají to, co většina Američanů ví: Čína je pro Ameriku největší hrozbou. Dokumenty bohužel také odrážejí, že Spojené státy nejsou v pozici, aby odrazovaly od konfliktu s Čínou, tím méně tak činí, zatímco drží na uzdě další přetrvávající hrozby, jako je Írán, Rusko a Severní Korea. Je nutná dramatická změna kurzu.

Watch Video At: <https://youtu.be/hLxdWjOHrnU>

11. března administrativa zveřejnila svůj navrhovaný rozpočet na obranu na příští fiskální rok. Minulý týden Kongresem vytvořená Komise pro plánování, programování, rozpočtování a reformu provádění zveřejnila svou závěrečnou zprávu požadující významné změny v našem současném procesu zadávání zakázek na obranu – takový, který je zjevně nefunkční a ponechává naše členy služby bez prostředků k odrazování, natož vyhrát, velké konflikty.

Požadavek na rozpočet tvrdí, že „upřednostňuje Čínu jako výzvu amerického tempa“, ale nic nenasvědčuje tomu, že Bílý dům nebo Pentagon podnikají velké kroky nezbytné k přeměně naší armády na sílu, která může zvítězit nad globálními hrozbami z Číny a dalších zemí. protivníky současně.

Je důležité pochopit, že konkurence mezi Spojenými státy a Čínou není omezena na Tchajwanský průliv nebo Jihočínské moře; je daleko globálnější. Čína se například snažila využít vnímaného stažení USA na Blízkém východě tím, že tam rozšířila svůj vliv.

Z vnímaných slabých Spojených států netěží ani jen Rusko a Čína. Regionální špatní herci vzkvétají, když Amerika nemůže promítat moc globálně. Írán, jehož vláda se dlouho považovala za ve válce s Amerikou, zrychlil svůj tlak na regionální hegemonii. Venezuela hrozí invazí do své sousedské Guyany, aby ukradla ropná a plynová pole. Mnoho národů cítí nedostatek odhodlání Washingtonu a bude cítit, že je nutné uklidnit diktátory a autokraty, a tím dále oslabit Svobodný svět.

Čtyři kroky jsou rozhodující pro přebudování schopností Ameriky bojovat s mnoha protivníky a vrátit se k mírové pozici prostřednictvím síly:

Za prvé, Spojené státy musí přestavět své zbrojní platformy, zásoby munice a mobilizační kapacity. Washington musí zejména zvýšit zakázky v oblastech, jako je stavba lodí, dosáhnout námořnictva s 355 loděmi, které armáda potřebuje k plnění přidělených misí. Národ potřebuje nové loděnice a musí spolupracovat se spojenci, kteří mají takovou kapacitu k dosažení tohoto cíle. Amerika musí také zvýšit svou schopnost rychle vyrábět systémy, jako jsou bezpilotní letouny s dlouhým dosahem se značnými kapacitami poflakování, které lze vypouštět ze základen a letadlové flotily.

Válka na Ukrajině odhalila šokující nedostatek munice na Západě s vysokou a nízkou úrovní techniky, od hypersonických střel až po stoletou technologii 155milimetrových dělostřeleckých nábojů . Ve válce s Čínou by Spojené státy potřebovaly tuto munici, stejně jako velké množství protivzdušných, protiraketových a protidronových střel a dalších obranných platform. Poptávka po těchto předmětech bude od začátku konfliktu obrovská – nebude čas na dohánění.

Amerika musí především rychle modernizovat svůj konečný odstrašující prostředek – jadernou triádu. Rusko a Čína již rozmisťují nenápadné a ovladatelné hypersonické střely zakončené jadernými hlavicemi, zatímco Spojené státy jsou stále ve fázi testování takových systémů.

Zatímco Spojené státy musí být připraveny bojovat dnes, musíme se také připravit na boj na hranicích vesmíru a kybernetiky zítra. Všechny technologie budoucnosti – umělá inteligence , kvantové výpočty, strojové učení, pokročilé polovodiče, pilotované i bezpilotní lety do vesmíru a vše, co je s takovou technologií spojeno, od těžby a zpracování vzácných zemin až po pokročilou výrobu – budou v této soutěži rozhodující.

Zadruhé, NATO je důležité, ale naši spojenci se musí v této nové a mnohem nebezpečnější éře postavit vážněji k vlastní obraně. Evropští partneři NATO by měli ochotně převzít primární odpovědnost za obranu svého kontinentu a přilehlých vod před hrozbami ze strany Ruska. Evropa má třikrát více obyvatel než Rusko a více než desetinásobek svého ekonomického výkonu. Evropské mocnosti by měly utratit stejnou část svého HDP na obranu jako Amerika, což by jí umožnilo přesunout se do Indo-Pacifiku, kde je Čínská komunistická strana existenční hrozbou pro náš způsob života.

Za třetí, když se Spojené státy vrátí v platnost do Indo-Pacifiku, musí dále posílit svou obrannou spolupráci s Indií, Austrálií, Japonskem, Filipínami, Thajskem, Singapurem a Tchaj-wanem, aby znásobily kolektivní odstrašující sílu smluvních spojenců a demokratických partnerů v oblasti. Spojené státy by se také měly angažovat se zeměmi ASEAN, jako je Indonésie a Vietnam, které mají skutečnou vojenskou sílu a jsou přímo ohroženy ČLR. Konsensuální prohlášení z diplomatických setkání jsou pěkná, ale nemohou nahradit společná vojenská velení a společná vojenská cvičení s vládami, které se s největší pravděpodobností zapojí do boje proti Číně.

Za čtvrté, Washington se musí znovu naučit umění politického válčení. Tradiční vojenská síla byla rozhodující pro vítězství ve druhé světové válce a ve studené válce. Svobodný svět však v těchto konfliktech také používal ideologické akce k politickému oslabení svých odpůrců a podpoře svých přátel. Washington se musí posunout za hranice formulačních řečí o demokracii a „mezinárodním řádu založeném na pravidlech“, který již neexistuje, pokud vůbec kdy existoval.

Američtí političtí vůdci by měli světu pravidelně připomínat, že čínská vláda má pro své občany nedostatečné výsledky a nechává je uvěznit v dystopickém sledovacím státě, že iránská propaganda a státem podporovaný terorismus odrážejí pokusy zkorumpovaného a hluboce nepopulárního režimu udržet se u moci a že Severokorejci budou prosperovat jako jejich korejsťtí kolegové na jihu, pokud režim provede potřebné politické, právní a ekonomické změny, což je nepravděpodobná vyhlídka.

O autorech

Zalmay Khalilzad byl v letech 2007-2009 dvacátým šestým velvyslancem USA při OSN a v letech 1991-1992 vedl kancelář pro plánování politiky na ministerstvu obrany.

Velvyslanec Robert C. O'Brien byl v letech 2019–2021 dvacátým sedmým poradcem pro národní bezpečnost USA.

Obrázek: Všechny obrázky jsou Creative Commons.

Mike Pompeo: Čím byl Henry Kissinger skutečně výjimečný.
